

Iulian Filip

COMOARA TÂLHARULUI și PĂLĂRIUȚĂ-ORANJ

Teatru pentru copii

EDITURA
PRUT

COMOARA TÂLHARULUI	3
NU DĂ, DOAMNE, PORCULUI ARIPI	22
HÂRZOBUL NEZBURĂTOR AL BABEI-CLOANȚA.....	48
COBORA UN CĂȚELUȘ DIN CER.....	57
TE IMPLOR SĂ CÂNȚI, GREIERE!.....	73
PĂLĂRIUȚĂ-ORANJ ȘI LUPUL DIN RÂPĂ	95
PĂLĂRIUȚĂ-ORANJ ÎL LECUIEȘTE PE DUMNEZEU	115
PĂLĂRIUȚĂ-ORANJ ȘI FARFURIILE ZBURĂTOARE	124

Personaje:

PĂPUŞARUL
TÂLHARUL
PĂPUŞILE
(TÂLHARUL,
CENUŞĂREASA,
MORARUL,
MOŞUL,
BABA,
COCOŞUL,
BOIERUL,
VIZITIUL,
MUŞCHETARUL,
FUMUL,
PRINȚUL,
VITREGA,

DOI FRAȚI – MAI MARELE ȘI MAI MICUL,
SOȚIA MAI MARELUI,
COPIII LOR,
DOI BERBECI,
DOI MELCI –
MELCUL DINTÂI
ȘI MELCUL
AL DOILEA)
COPII

SCENA 1

La răscrucea a trei drumuri

O răscruce a trei drumuri. Se ghicește după stâlpul cu trei săgeți că e vorba de trei drumuri, că de văzut nu se prea vede... Apare Păpușarul, „încălecat” pe un cal potrivit la Anul Nou (doar de teatru vorbim și la teatru am venit!), dar calul e „înhămat” la... patru roți sub o ladă năstrușnică și cochetă, cu două gemulețe și cu patru felinare pe la colțuri.

PĂPUȘARUL (*fredonează un cântec, încercând să deslușească pe unde se află*):

Noaptea nu se vede drumul...

Mai ales că nu e unul.

Am ajuns la o răscruce.

Care-i drumul? Unde duce?

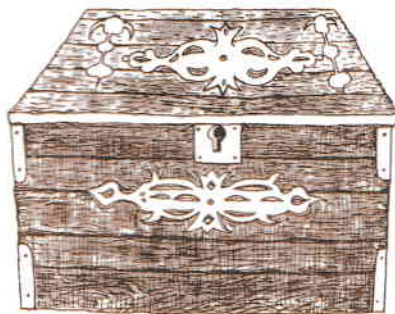
Drumurile-s trei în veci.

Drumul bun cum să-l alegi?

Luna nu te sfătuiește,

steaua tace și privește...

Decât s-o apuci pe un drum greșit, mai bine și mai cuminte e să aștepti dimineața, Păpușare... Dintre toate stelele doar una luminează și încălzește pământul și pe cei de pe pământ – soarele! Să înnoptez aici, că noaptea-i a somnului, nu a drumului. Și să așteptăm răsăritul steluței calde... Somn ușor, căluțele! (*Își leagă calul de o roată.*) Dormi și visează vise plăcute. (*Întredeschide capacul lăzii cu păpuși.*) Somn ușor, dragii mei lucrători, somn ușor! (*Se culcă, potrivindu-și dedesubt o parte din pelerina-i lungă.*)

Păpușile care nu pot dormi

*Se clatină lada cu păpuși. O cheie dinăuntru se căznește
zornăind până ce deschide ușa...*

PĂPUȘA-TÂLHAR: Bravo mie, am descuiat-o!

PĂPUȘA-CENUȘĂREASĂ: Mai încet, nu striga așa, că stricăm somnul Păpușarului.

PĂPUȘA-MORAR: Ați auzit ce ne-a zis? Somn ușor, dragii mei lucrători!

CENUȘĂREASA: N-ar strica să tragă și el un somn bun.

MORARUL: Un somn ușor cu vise...

TÂLHARUL: Cu pleoapele închise...

CENUȘĂREASA: Cu stelele aprinse...

MORARUL: Țssst! Cine se aude?

TÂLHARUL: Eu nu aud nimic.

CENUȘĂREASA: Mai repede închide ușa, că-l aud pe cineva apropiindu-se!

MORARUL: Dar cum rămâne cu păpușarul?

TÂLHARUL: Se descurcă el – atâtea lucruri l-am învățat de când lucrăm împreună...

(Trage ușa lăzii și răsuțește grăbit cheia în gaură.)

SCENA 3

Rătăcitul prin noapte

Apare, furișându-se, Tâlharul – nu păpușa, unul aieva.

TÂLHARUL *(cântă în timp ce caută în toate părțile cu ochii):*

Dau de o comoară și... de furat mă las.

Mă jur pe lumea-ntreagă!

Speriat la fiecare pas,

viața asta, cum să-mi fie dragă?

Sunt tâlhar și fur, că am nevoie,
dar nu-mi place, zău, și n-am ce face...
Caut o comoară, de nevoie,
o găsesc și-o-nchei! Să fur nu-mi place!

O comoară, cât n-ar fi de mare,
dă-mi-o, Doamne, scoate-mi-o în cale,
și mă las de drumul ista mare,
o comoară, Doamne, fie-ți jale!...

(Se izbește de lada cu păpuși – se apleacă să vadă mai bine; nu-și crede ochilor, înălțându-i la cer...) M-ai auzit, Doamne! Iat-o! (Îmbrățișează lada, o mângâie, o băjbăie, ademenește calul cu un smoc de fân, dar acesta nu se mișcă...) Dacă aș avea o bomboană, dacă aș avea o bomboană... (Observă copiii din sală.) Voi de unde v-ați luat pe-aici? Tssst! Cine are o bomboană? Dă-o încoace, trebuie să trezesc căluțul. Altfel cum să-mi duc comoara, s-o ascund până la răsăritul soarelui? Cine mai are bomboane? Dați-le încoace, trebuie să trezesc căluțul și să... Că fără bomboane nu pot trezi căluțul... (Se căznește – cu bomboane, fără bomboane – în zadar: calul, cum să se urnească?) Ia să văd barem ce comoară am! O-ho-ho! Are și lăcățică comoara mea cea dragă! Cum altfel? Să n-o fure cineva! Dar, hai să descuiem lăcățica, să vedem ce străjuiește ea, mititica... Acușica... (Scoate o legătură de chei și prinde a le potrivi, fredonând un alt cântec.)

Îmi tremură de nerăbdare mâna...
Am chei la orice lacăte din lume...
E cam puțină pe pământ lumina...
Mi-i munca grea, oricine ce n-ar spune...

Da-mi tremură de nerăbdare... toate!
Cum e comoara ce mi-a dat-o Domnul?
Când lumea bună-și face dulce somnul,
eu mă căznesc pe viață și pe moarte.

Comoara mea, o, dulcea mea comoară!

E-aproape, mai aproape întâlnirea.

Deschide-te, arată-te, comoară!

Ce nerăbdare, Doamne, -n toată firea!

Încă un piculeț, dulcea mea cheiță, un pic-picuț, așa-a-a-a, lăcățică unsă bine, așa-a-a-a-a-aaa... (*Ușa se deschide, și Tâlharul se trezește cu... șase paravane misterioase, de după care se aud ușoare țipete, care îl sperie pe Tâlhar și-l trezesc pe Păpușar.*) Unde mi-i comoara dragă?

SCENA 4

Primul răspuns

PĂPUȘARUL (*ia un felinar și se apropie de Tâlhar, apoi trece în dreptul primului paravan, îl ferește, dând în vileag o pungă.*) E punga cu doi bani.

TÂLHARUL: Asta-i comoara mea?

PĂPUȘARUL: Nu-i numai a ta. (*Înclină capul ușor în partea copiilor.*)

TÂLHARUL: Punga cu doi bani? Doi bani? (*Privește în sală, începe a număra, arătând cu degetul de la un copil la altul...*) E și a lor comoara?

PĂPUȘARUL: Mai ales a lor!

TÂLHARUL (*îl trage pe Păpușar mai într-o parte - să nu fie auziți*): Sunt doi bănuți în pungă, dar ei... (*Încearcă din nou să-i numere, dar se împotmolește.*) 213! De unde s-au luat atâția la ora asta?... Știi ce zic? Mie un bănuț, ție un bănuț și!... (*Cade, brusc, pe gânduri socotind.*) Un bănuț? Comoara asta am visat-o? Asta-i comoară? Un bănuț?

PĂPUȘARUL: Să vedem ce-i cu... comoara cu doi bănuți, că nici eu nu pricep până la capăt. Aleargă cocoșul după punga asta, apoi și copiii aleargă după cocoșul cu punga lui cu doi bani! Dar ce vor să vadă? Ce vor să înțeleagă?

TÂLHARUL: E noapte afară, și copiii iștea au venit să vadă ce-i cu cocoșul și cu... comoara mea?

PĂPUȘARUL: A ta, a ta!... Vrei să vezi unde pornește cocoșul și unde ajunge?

TÂLHARUL: Păi unde să ajungă? În ceaun ajunge, că tare-s buni de răcitur!

PĂPUȘARUL: Țsta-i bun și de altceva. Dorești să vezi?

TÂLHARUL: Da' tu cine ești?

PĂPUȘARUL: Păpușarul poveștilor astea, sunt așteptat peste tot, de tot felul de lume.

TÂLHARUL: Cine te așteaptă? Că eu nu te-am întâlnit!

PĂPUȘARUL: Se vede de la o poștă că nu ne-am întâlnit. Hai, cocoșelule, pornește povestea, că-nainte nu prea este – copiii cresc fuguța și nu se satură de povești.

SCENA 5

Punguța cu doi bani

(subiect expus telegrafic în tehnologie păpușărească tradițională)

MOȘUL *(privește cum mănâncă Baba ouă făcute șirag de Găină)*: Măi babă, mănânci ca în târgul lui Cremene. Dă-mi și mie un ou!

BABA: Ori ai grăit, ori nu! Bate și tu cocoșul tău fudul, că eu așa mi-am bătut găina și uite de ce-i în stare: nu se oprește nici pe o clipă de ouat!

MOȘUL: Să-l bat? Și cocoșul o să se ouă?

BABA: Depinde de bătaie!

MOȘUL: Ia vino la moșu', pintenatule! Nu vrei să faci ouă de bunăvoie, ai să le faci de nevoie! Na, bătaie, na! Stai, unde ai șters-o?

PĂPUȘARUL: Cocoșul a șters-o din ograda Moșului și, de necaz, a pornit pe lume. Merge el cât merge, și când se uită în colbul drumului, vede o pungă! O ia cu ciocul și... înapoi la Moș!

BOIERUL: Ia vezi, vizitiule, ce are cocoșul cela în clonț?

VIZITIUL: O pungă, boierule! A fost a lui, acum... (*Smulge punga din ciocul Cocoșului*) e a Măriei Tale!

BOIERUL: Bravo vizitiu! Odată vizitiu!

COCOȘUL: Cucurigu, boieri mari,
Dați punga cu doi bani!

BOIERUL: Hali, cobe!

COCOȘUL: Cucurigu, boieri mari,
Dați punga cu doi bani!

BOIERUL: Ia aruncă năpasta asta de cocoș în fântâna ceea, că m-a asurzit!

VIZITIUL: Aruncat, boierule!

BOIERUL: Bravo vizitiu! Odată vizitiu!

PĂPUȘARUL: Cocoșul, cum s-a trezit în fântână, nu s-a pierdut cu firea – se apucă și bea toată apa, apoi... zvârrrrr! afară și... fuga după boier!

COCOȘUL: Cucurigu, boieri mari,
Dați punga cu doi bani!

BOIERUL: Înghăți-l și aruncați-l în cuptorul încins, poate așa vom scăpa de dânsul!

PĂPUȘARUL: Cocoșul, cum s-a trezit în cuptorul încins, prinde a vărsa toată apa din fântână, de era să înece casa boierului.

COCOȘUL: Cucurigu, boieri mari,
Dați punga cu doi bani!

BOIERUL: Aruncați-l în cireada de boi și de vaci, în turma de berbeci și de oi, poate l-or călca în copite și-om scăpa de năpasta asta de cocoș, că nu-i lucru curat la mijloc!

PĂPUȘARUL: Cocoșul, trezindu-se între toate animalele ogrăzii, unde se apucă și... le înghite pe toate, de s-a făcut cât un elefant de mare!

COCOȘUL: Cucurigu, boieri mari,
Dați punga cu doi bani!

BOIERUL: Mare pacoste cu cocoșul ista! Aruncați-l în haznaua cu galbeni, poate i-a sta vreunul în gât și s-a îneca, și așa vom scăpa de dânsul!

PĂPUȘARUL: Cocoșul, cum s-a trezit în haznaua boierească, prinde a înghiți galbenii boierului, de n-a mai rămas niciunul.

COCOȘUL:

Cucurigu, boieri mari,

Dați pungața cu doi bani!

BOIERUL: Aruncați-i pungața ceea prăpădită, să scăpăm odată de beleaua asta crestată, că nu-i ceea ce vedem!

PĂPUȘARUL: Și a ieșit cocoșul din ograda boierului, mai să nu încapă pe poartă, și orătăniile din ograda boierului – după dânsul! Că era odată cocoș! Când l-a văzut, moșul a-ncremenit. Atunci cocoșul unde prinde a vărsa cireadă de boi și de vaci, turme de oi, vrafuri de galbeni.

BABA: Dă-mi și mie, moșnege, un gălbenăș!

MOȘUL: Mai pune-ți pofta-n cui, babo! Bate-ți găina, că așa m-ai învățat. Poate-ți aduce și ție găina de toate.

BABA: Ia vino încoace, moțată făcătoare numai de ouă! De asta te țin eu la casă, ca să-mi faci numai ouă? Na, leneșo, na!

PĂPUȘARUL: Și sârmana găină a fugit de babă, cum se fuge de o bătaie. A mers și ea drumul nerecunoștinței, amarul de el, a mers până a găsit în colbul drumului o... mărgică!

TÂLHARUL: O mărgică? Și are de gând să se întoarcă la babă cu o mărgică?

PĂPUȘARUL: D-apoi ce-i de făcut? Că așa-i povestea: găina se întoarce la babă cu ce a găsit!

TÂLHARUL: Și baba o ucide-n bătaie?

PĂPUȘARUL: Dacă așa-i povestea...

TÂLHARUL: N-am să mai pot răbda și am să mă răfuiesc rău cu baba, nesocotita de ea!

Ce să mai facă biata găină decât ouă? Pe de altă parte, și moșneagu-i bun – a ascultat-o pe babă! Da' a avut noroc de cocoș! Uite ce comoară i-a adus... Da' nu-i comoara mea...

Ia fă lumină încoace! Ce-i cu moara asta aici? Și aista? Cine-i?

PĂPUȘARUL: E-o păpușă... seamănă cu mătăluță, îi zicem Tâlharul...

TÂLHARUL: Fără aluzii, te rog! Și chiar nu vede? Ori e legat la ochi ca mine, de formă-uniformă?

PĂPUȘARUL: Vede el, vede, chiar mai bine decât cei nelegați la ochi.

TÂLHARUL: Așa ni-i neamul – văzător! Pătrunzător! Cutezător!... Da' ce cată el aici? Și ce-a găsit? Văd că a venit înaintea mea...

PĂPUȘARUL: Apoi... să pornesc moara, să vedem ce a căutat și ce-a găsit?

TÂLHARUL: Dă-i drumul!

Plăcințele cu mărar

PĂPUȘARUL: A ajuns un mușchetar
la o moară...

MUȘCHETARUL: – Hei, morar,
noapte e și frig afară,
lasă-mă să intru-n moară!

PĂPUȘARUL: Cum morarul era bun,
nu avea să-l lase-n drum.

MORARUL: – Da, e frig și noapte-afară,
intră, omule, în moară.

PĂPUȘARUL: Cum era morar cuminte,
l-a poftit și la plăcinte...

MORARUL: – Plăcințele cu mărar...

MUȘCHETARUL: – Mulțumescu-ți, bun morar.

PĂPUȘARUL: După ce s-a săturat,
mușchetarul s-a culcat,
dar... nu apucă s-adoarmă –
auzi afară larmă,
căci ajunse un tâlhar
lângă moară...

TÂLHARUL: – Hei, morar,
noapte e și frig afară,
lasă-mă să intru-n moară.

PĂPUȘARUL: Cum morarul era bun,
nu avea să-l lase-n drum...

MORARUL: – Da, e frig și noapte-afară,
intră, omule, în moară.

PĂPUȘARUL: Cum era morar cuminte,
l-a poftit și la plăcinte...